

тѣмъ калифъ веднага заповѣдалъ да отсѣкѣтъ дѣсиѣ-тѣ рѣкѣ на мнимыя си прѣдѣлы. А Иванъ паднѣлъ тогава съ отсѣченѣ-тѣ си рѣкѣ прѣдъ образа на Богоматерь, и ся молилъ за да го оправдае. Изнеможалъ вече отъ истеклѣ-тѣ крѣвь той заспалъ, и послѣ ся събудилъ съ израсѣ пакъ рѣкѣ, та ся зарадувалъ и запѣлъ: «О тебѣ радуется, Благодатная всякая тварь» Подиръ това калифъ-тъ пакъ искалъ, да го постави на службѣ-тѣ му, нѣ той не рачилъ, ами си раздалъ имота на бѣдны-ты, и ся оттеглилъ въ Іерусалимскѣ-тѣ обитель Св. Саввѣ. Тамъ той ся заловилъ вече съвѣтъ, да съчинява различни съчиненія въ ползъ на черковѣ-тѣ, отъ кои-то по-важны-ты сѣ: систематическо-то му ученіе за православнѣ-тѣ вѣрѣ, и особито канонъ-тъ му на Великъ-день, канони-ти на Рождество Христово, Богоявленіе, Възнесеніе Господне, Въскресны-ты Служби, раздѣлены на 8 гласа (Осмогласникъ-тъ) и много погребалны пѣснопѣнія. Като неподражаемъ пѣснописецъ Иванъ Дамаскинъ получилъ и названіе-то Златоструйный. Той умрѣлъ въ глѣбокъ старость на 104 годишнѣ възрастъ.

Другы знаменити поборници на православіе-то срѣщу иконоборци-ты, освѣтъ Св. Ивана Дамаскина, Тодора Студита и патриарха Германа сѣ и: Цариградскій патриархъ Никифоръ, кой-то на вѣмѣя-то си ся отличявалъ, като пастырь съ необыкновенны свѣдѣнія и дарованія, и ся пратилъ отъ Льва Ариянина на заточеніе; Св. Іосифъ, архиепископъ Солунскій, братъ на Тодора Студита, кой-то былъ ударенъ на мѣкы и затворъ заедно съ брата си, и е познатъ по черковны-ты си пѣсни и той; Написани-ти Теодоръ и Теофанъ, двамина благочестиви иноци, отъ кои-то Теофанъ особито е славенъ като творецъ на прѣвѣсходны-ты черковны канони и пѣсни за умрѣли-ты. Тѣ и двама-та были испратени отъ Іерусалимскыя патриархъ въ Цариградъ, да подкрѣпятъ православіе-то въ вѣмѣя-то на Льва Армянина, и мѣжественно си испълнили миссиѣ-тѣ. Три пѣти гы пращали на заточеніе, като гы ударвали по-напрѣдъ на страшны мѣченія, и три-пѣти гы вращали пакъ на новы истязанія, при кои-то императоръ Теофилъ накаралъ да напишѣтъ съ игли на чела-та имъ нѣбаквы си позорны стихове, и отъ това си получили и наименованіе-то написаны-ти. Помежду тыя подвижници за православіе-то е и Св. Методій, кой-то исполѣ станѣлъ и Цариградскы Патриархъ и императоръ Теофилъ накаралъ да го биѣтъ съ плесеници по бѣзы-ты толкова, щото му строшили челюсть-тѣ, и лице-то му ся обезобразило вече до животъ. — Незадоволенъ само отъ това, той го затворимъ на О-въ Антигонъ и въ едиѣ тѣмнѣ и влажнѣ избѣ, заедно съ двамина разбойници, дѣто крака-та и чысть отъ тѣло-то му были вынагы потопены въ водѣ, и дѣто като умрѣлъ единъ-тъ отъ злодѣйты, не му изнесли трупа отъ тамъ, щото да ся тони св. мѣченикъ отъ гладъ и смрадъ. Седемъ години стоялъ въ тѣзи тѣмница Св. Методій, и чыкъ тогава тайно го завели пакъ въ цариградскы-ты тѣмници.